Ч. 188. Второк 11 вересня (29 серпня) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсманя ч. 9 і в ц. к. Старостевах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Австро угорска угода. — З балканьских справ. — Поди в Росиї.

З Будапешту доносять, що вчера рано прибув там президент австрийского кабінету бар. Бек в товаристві шефа секциї дра Зіґгарда. Переговори між бар. Беком а президентом угорского кабінету дром Векерле в справах угодових тревали від години 10 рано до 12$^1/_2$ з полудня. По полудни наради тревали дальше. О годині 6$^1/_2$ вечером ще не були покінчені. Супротив того поворот бар. Бека до Відня, що мав відбути ся о годині 5 по полудни, відложено. Позаяк в деяких справах економічних і технічних мусить прийти до деяких поясненъ, проте конечні суть наради комісийні відпоручників обох кабінетів. Они будуть відбувати ся на переміну в Будапешті і у Відни. Перша така конференция відбуде ся у Відни дня 18 с. м.

Neues Wiener Tagblatt доносить, що турецкий амбасадор у Відни був дня 4 с. м. у п. Міністра заграничних справ ґр. Голуховского, аби пожалувати ся на становище Болгариї супротив Туреччини і виказати, що поведене Болгариї не має на меті мира. Ґр. Голуховский вщевнив амбасадора, що побоюваня Туреччини неоправдані і що Болгария на думає о ніяких ворожих намірах против турецкої держави.

Петербурґский кореспондент берлиньскої „Voss. Ztg." доносить: Враженє, яке зробила проґрама правительства тут і на провінциї, можна би назвати як найгіршим. Я мав нагоду розмавляти з кількома радикальними проводирами о тім, яке становище супротив проґрами займе партия того напряму. Они сказали мені згідно, що на їх думку проґрама правительства викличе на провінциї ще більше огірчене як в Петербурзі. Т. зв. ґрупа праці ухвалила вже оголосити протест, уложений спільно всіма радикальними ґрупами. То само наміряють зробити також і кадети. Загально треба сконстатувати, що проґрама правительства радше заострила ситуацию, як єї злагіднила.

Ґен Трепов уступає зі становища шефа полициї царских палат а кажуть, що він стратив також довірє царя і в справах адміністрацийних, бо в сім напрямі випер его вел. кн. Николай Николаєвич. Трепова уважають круги двірскі за ліберала і не люблять єго. З другої же сторони кажуть, що Трепов зовсім не стратив ласки і довіря царя а уступає лиш внаслідок недуги і виїзджає за границю, щоби там лічити ся в Баден-Баден. Єго наслідником має стати ґен. Дедулін.

Підчас послідних двох тижднів арештовано за провини політичні в Росиї 3000 осіб, з того кількасот в самій Москві. Знайдені там документи виказали, що в Москві постановлено було викликати в серпни нову революцию. У всіх ґуберніях скріплено тайну полицию.

Убийниця ґен. Мінна Коноплянnікова була, як показало ся, через кілька літ учителькою в селі Ґостици в петерґофскім повіті, одержала димісию а відтак сиділа у вязници на Крестах в петропавловскій кріпости. Суд воєнний під проводом ґен. Остен-Сакена засудив єї на кару смерти через повішене. Коноплянnікова через цілий час розправи сиділа спокійно і приняла з усьміхом вирок смерти. Вирок мав ще затвердити командант ґвардиї вел. кн. Николай. Заступником ґен. Мінна на становищи команданта семенівского полку ґвардиї іменований ґен. Шільдер, близький свояк российского історика.

З Петербурга доносять: Президент міністрів заявив президентови центрального комітету партиї кадетів Малханову, що справа призволеня на відбуте в Петербурзі загального конґресу делеґатів партиї кадетів буде предложена раді міністрів дня 11 с. м. а президент

---

3)

Спалений.

На лад Конана Дойле — оповів А. Манд.

(Дальше).

— Придивіть ся на хвильку отсій мисочці — відозвав ся мій приятель — можете добачити на ній виразно два роди попелу, один ясний, походячий напевно від циґара, котрого недокурок ще тут лежить, а другий темний, майже зовсім чорний. А деж до того попелу останок циґара? Преці викурити єго до кінця не було можна. Очевидно викинено єго умисно. Але на щасте забули на відтятий кінчик. Ось він. Будьте ласкаві і потріть єго добре в пальцях, а відтак понюхайте, як пахнуть пальці.

То був спільний запах, якийсь всім нам знаний, хоч ми не могли сказати, що то так пахне.

— Опіюм — сказав Гольмс коротко, коли ми надармо і сяк і так вгадували.

— Правда, що опіюм — сказав п. Джонес. — Гельфорд викинув циґаро, що було намочене в опіюм і то єго заморочило. Ґеніяльний з вас чоловік, Гольмсе, я то завсігди казав. Але хибаж задля того мусить в тім бути якийсь злочин? А хибаж не міг він де случайно вхопити таке циґаро або й умисно викурити, щоби заснув? От видите, я вже знаю, то так: Коли опіюм зачало ділати, він положив ся на постіль з закуреним циґаром. Тим то й поясняє ся, що циґаро зовсім щезло. Відтак взмогла єго утома, заким ще відкинув циґаро. Заснув, постіль зачала поволи тліти — лямпа перевернула ся аж пізнійше, може бути що аж підчас гашеня — а коли полумінь бухнула, опіюм вже зробило своє, Гельфорд був вже зовсім запаморочений і нічо не могло єго розбудити. Видите, любий Гольмсе, що так поясняє ся все зовсім природно рядом злощасних обставин без ніякого злочину.

Банкірови і єго касперови не могли ніяк поміститися в голові так скорі висновки тих обох. П. Поль тепер аж лекше відотхнув. Доказ інспектора полициї видавав ся єму неоспоримий, а він очевидно волів, щоби називало ся, що єго урядник погиб в наслідок нещасливого случаю, а не від якогось злочину.

— Чи гадаєте дійстно — сказав на то Шерльок Гольмс — що ваш Гельфорд, зморений сном, мав ще час і охоту здоймити з себе одіж і черевики і зложити все в порядку в передній комнаті до вичищеня? Але поминувши вже то, сеї ночи були тут в комнаті дві особи, а одна з них, що пережила другу, мала всяку причину затерти сліди сеї обставини.

А звідкиж ви то знаєте? — спитав банкір дуже здивований.

— Гадаєте може длятого, що тут курено двоякого рода циґара — сказав інспектор полициї. — Ну, Гельфорд викуривши одно, міг дістати охоту ще на друге. Скринка, як ви перед тим самі переконали ся, була порожна, отже він вишукав собі тото злощасне, котре може вже давнійше одержав був від когось. То все поясняє ся зовсім просто і природно.

Гольмс усьміхаючись, здвигнув плечима і приступив до бічного стола, на котрім стояла фляшка і кілька склянок.

— Тота жінка, що тут послугує, має звичай обтирати сполокані склянки старою стиркою. Від того лишають ся завсігди на склі малі волоконця. Ви могли би вже голим оком о тім переконати ся а ще ліпше крізь люпу. Видко ще й маленькі частинки пороху на них, може ні? Так виглядають чотири з тих склянок, але на двох нема ані волокон ані пороху, їх, видко, уживали сеї ночи. Пили з них, а щоби того не можна було пізнати, то їх добре виполокано, але вже не обтирали стиркою послугачки. Я знайшов ще богато слідів нічної гостини. Але годі нам тратити дорогий час. Будьте ласкаві, пане Поль, дайте мені відповідь ще на кілька питань!

— Питайте лиш — сказав банкір — хоч признаю ся, що рішучо не вірю вашим спільним висновкам.

— Гельфорд був від року занятий у вас, при якій роботі?

— Був кореспондентом, дуже совістним кореспондентом, вів букви Г до К і я був дуже відоволений єго роботою.

— А ви працюєте богато з Америкою?

— Досить, стою там в звязи з кількома домами, але не знаю, що мають справи мого інтересу до сеї події?

— Більше, як вам здає ся, пане Поль. Ви маєте певно більше число урядників в службі у себе. Чи єсть між ними який Американець або може хтось з тих панів був в послідпім часі в Америці?

міністрів повідомить єго дня 12 с. м. о ухвалі ради міністрів, під якими услівями може конґрес відбути ся.

Новинки.

Львів, дня 10-го вересня 1906.

— Заупокійне богослуженє за бл. п. Цісареву Єлисавету відбуло ся нині, яко в роковини смерти, у всіх львівских церквах. В Богослуженю взяла участь шкільна молодіж всіх народних і середних шкіл.

— Більший катихизм християньско-католицкої релігії, одобрений цілим Преосьв. австрийским Епископатом дня 9-го цьвітня 1894, примінений для вірних гр.-кат. обряду Преосьвященим галицко-руским Епископатом. Ціна оправленого приміриика: 1 корона. У Львові, 1906. Накладом ц. к. видавництва книжок шкільних. Се підручник приписаний властями духовними і шкільними до ужитку при науці релігії з початком сего року шкільного в першій і другій клясі середних шкіл, в учительских семинариях та в виділових школах. Сю книжку можна набути в книгарни Наукового товариства імени Шевченка у Львові, ул. Театральна ч. 1, і в ц. к. видавництві книжок шкільних в Намістництві.

— Наліплюванє образків на почтових пересилках. Після дотеперішних приписів вільно було наліплювати образки та значки пр. марки на народні цілі, на листах, друках, пробках і кореспонденцийних картках. Тепер же міністерство торговлі призволило наліплювати згадані образки і значки також на пакетах, пересилкових листах і почтових переказах, розуміє ся, лише в границях держави. Однако не можна наліплювати ніяких значків на пакетах з грішми, вартістними паперами або дорогоцінностями. Наліплювані значки, так само як і при листах, мусять виразно ріжнити ся формою, барвою і виконанєм від листових значків і стемплїв і мають бути наліплені цілою своєю поверхнею. На пакетах вільно наліплювати значки о стілько, о скілько через те адреса не тратить на виразности, і так, щоби було місце на уміщенє почтових карток і записок. На пересилкових листах і на переказах можна значки наліплювати лише на відтинку призначеним до кореспонденциї і то в таких розмірах, щоби не виходили поза той відтинок.

— Оповіщенє. На основі рескрипту ц. к. Намістництва з 21 серпня с. р., маґістрат міста Львова подає сим до відомости інтересованих, що слідує: В порозуміню з ц. к. спільним Міністерством війни постановило ц. к. Міністерство краєвої оборони рескриптом з 17 липня с. р., що в сім році **не відбудуть ся контрольні збори** нечинних вояків армії (маринарки і краєвої оборони). Отже розпоряджене не нарушає обовязку нечинних ґажистів войска (маринарки) і краєвої оборони явити ся в приписанім реченци до головних рапортів.

— Пригода на зелїзници. Дирекция зелїзниць державних у Львові доносить: Дня 6-го вересня вечером підчас пересуваня вагонів на стациї в Самборі виїхав неспостережено порожний віз товаровий на шлях зелїзничий в напрямі Дублян і задержав ся аж коло стациї. Поїзд особовий, котрий в тім часї рушив з Самбора, наїхав легко на той порожний віз, в наслідок чого він вискочив з шин одною парою коліс. В наслідок того здержано рух поїздів аж до часу усуненя перешкоди. З подорожних і служби зелїзничої того поїзду ніхто не потерпів.

— Огні. В Млинах, яворівского повіта, згоріли два селяньскі господарства вартости 1700 К. — В Старисках, яворівского повіта, згоріли три селяньскі господарства вартости 3000 корон. — В Гінківцях, заліщицкого повіта, згоріли 3 селяньскі господарства. Шкода виносить 9.000 корон. Громадска сикавка не функционувала, бо цілком зіпсована. Сї, хто хоче, уживає до помпованя води при будові домів.

— Жіноча спілка промислова „Труд" пригадує Вп. Паням, що єї сальон мод виготовляє і виготовляє капелюхи дамскі і для паннючок після найновійшої моди. Ось і тепер маємо вже поважний вибір капелюхів найновійшої париской моди по цїнах дуже приступних. Просимо Вп. пань наших відвідати наш сальон мод і наші робітнї. — До науки купецкої в нашім склепі приймемо дві дївчинки з укінченим чотирнацятим роком житя і виділовою школою. — *Дирекция.*

— Обезпеченє робітників на Угорщині. В сих днях буде радити анкета знатоків над дуже важним законом для Угорщини: над новою системою обезпечень робітників. Проект обнимає обезпеченє від випадків і хороби. Кошти обезпеченя на випадок хороби будуть ділені між підприємця а робітника. Кошти обезпеченя від випадків будуть поносити самі підприємці. Управа заведеним для обезпеченя буде в руках і підприємців і робітників в рівній мірі. Така система єсть цілком нова.

— Нещаслива пригода стала ся в суботу на місци перегонів у Львові підчас межинародних перегонів моторових циклістів. Циклїст Нікодем з Ґрацу їдучи на моторі о силї 4 коний, зачепив мотором о ноги Ст. Рапецкого, ученика III кляси школи реальної у Львові і зломив Рапецкому ногу аж в двох місцях так, що кости вилізли аж під шкіру, відтак зломив ногу Ст. Соберанському, ученикови III. кляси ґімназияльної і наконець потягнув за собою ще й ученика III. кл. школи виділової В. Шипуша, котрий потовк ся сильно на руках і ногах. Самому Нікодемови не стало ся нїчого. Рапецкого відвезено до шпиталю а Соберанського до дому. Оба нещасливі будуть мати на ціле житє велику памятку по шаленім шпорті.

— По два тисячі втікачів. З Берлина доносять, що число втікачів з Росиї прибрало в послідних кількох неділях так великі розміри, як ще нїколи доси. Через стацию Руґелебен коло Шпандави переїздить що дня 2000 людий з Росиї, котрі втікають за море, а окремі поїзди перевозять їх до Гамбурґа, Бремии або Ротердаму, звідки они мають дальше їхати. Найбільше їде жидів а між ними буває богато родин, в котрих нема ані одного дорослого мужчини; батьки або старші сини погибли підчас звістних непокоїв. Та й в Підволочиськах, як нам звідтам доносять, повно втікаючих з Росиї жидів а Львів так само переповнений ними. У Львові проживає крім того ще й богато польскої інтеліґенциї з ріжних сторін в Росиї, а той наплив втікачів спричинив таку дорожню помешкань і артикулів поживи, яка ще доси нїколи не бувала.

— Турок що їсть перли. З Парижа доносять про таку подію: В однім ювілєрскім склепі при бульварі Сан Мартен арештовано минувшого четверга якогось Турка, котрий, як показало ся, любить дуже їсти перли. Він прийшов до того склепу і хотів там купити для своєї нареченої перловий нашийник вартости 12.000 корон. Підчас коли він оглядав кілька нашийників, добачив один із склепових помічників, що Турок мабуть облизує перли. Ювілєр взяв длятого один нашийник, котрий Турок відложив на бік, і придивив ся єму лїпше та побачив, що шнурок був перегризений. Він наробив крику і закликав полїцию та казав Турка арештувати, але той енерґічно обставав при тім, що він невинний. Коли перешукали єго одїж, не знайшли дійстно ніякої перли; аж коли єму на полїциї дали сильного ліку на блювоту, вийшли з него дві красні перли одна вартости 1990 а друга вартости 1400 корон.

— Міліонер убийником. Про вельми сензацийне і кидаюче ярке сьвітло на відносини серед висших кругів російскої інтеліґенциї убийство доносять з Петербурга. Цілий Петербург о нічім тепер не говорить, як лиш о тім, що давний біржевий посередник а відтак і міліонер Андреєв убив свою жінку, а що з сим убийством вяжуть ся ще й деякі побічні, також не мало сензацийні обставини, то понятно, що згадане убийство звернуло навіть далеко поза границями Росиї на себе увагу. Андреєв займав ся торговлею збіжа на великі розміри і звідси єго богатство. Єго жінка Зенеїда була донькою звістного одеского лихваря Левіна. Своєю красою зробила она перед вісімнайцяти роками таке враженє на петербурского міліонера, що той зложив для неї в банку 100.000

— Та й то вас інтересує? Ну, то можу вам дати точне поясненє: Ані одно ані друге.

— То може можете мені докладно сказати, чи і які Американці були в послідних днях у вас в бюрі.

— А може би ви хотіли ще й заглянути до моїх книг? — спитав банкір вже трохи роздразнений. — В послідних часах було у мене богато панів з Америки, але декотрих я не видів на власні очи, о инших знов не хотів би я Вам сказати.

— Ваша недовірчивість шкодить вам самим найбільше, пане Поль. — То бодай скажіть мені, чи не пригадуєте собі якого пана, трохи меншого як Гельфорд, з коротким, чорним, вже трохи рідким волосєм, в сірім одїню і темними, мабуть синими очицями?

— Заждіть но, того я видів вчера — зачав банкір здивований нагадувати собі.

— Пан Девіс з Бостона — докинув тут касиєр, — котрий вчера на свій кредитовий лист відобрав 15.000 фунтів.

Інспектором і мною мимо волї аж щось кинуло, — але банкір, видко, не мав ясного понятя о великій вазі сего відкритя. Він сказав дуже здивований:

— Правда, пан Девіс чоловік дуже образований. Я говорив з ним довший час. То ви єго знаєте, пане Гольмс?

— Зовсім не знаю. Я того пана нїколи не видів, але так виглядав той чоловік, що сеї ночи був тут.

— То не може бути, як же ви то можете знати? Не гадайте собі, що я такий легковірний — сказав старий панок.

— Лиш длятого, щоби ви набрали раз потрібного довіря до мене і ми тут не були змушені здержувати ся на кождім кроці, познакомлю вас борзенько з сею частию моїх спостережень і висновків. Видите на опиралї сего крісла чотири малі чорні волоски з голови; Гельфорд був білявий, як знаємо, отже тут сидів якийсь пан з чорним волосєм, котре вже зачинало рїднути, бо здорове волосе не випадає так легко. Тут на столї, якраз перед місцем нічного гостя, знаходить ся майже зовсім сьвіжа маленька плямка, довкола подовгасто круглого чистого місця. Річ ясна, що тут вилито кілька капель вина і то на якийсь предмет, котрий через то виразно відрисував ся. Але щож би то після форми і величини могло иншого бути, як не скло від очиць? Ну, добре, коли же той загадочний пан при так важній розмові, яку він без сумніву завів з паном Гельфордом, здоймив свої очиці і поклав їх коло себе, то річ дуже імовірна, що єму їх не було потреба і він їх носив лиш на то, щоби єго ніхто не пізнав. До тої цїли служать найлїпше темні або синї очиці. Я здогадував ся таких і видите, що я добре здогадав ся. В комнатї до купаня впала менї в очи стеаринова сьвічка. Она з одного боку вигоріла була більше як з другого, так, як би єї хтось на короткий час перед згашенєм держав нахилену. Дійстно, перед вішалкою на одїж видко було на земли малі стеаринові каплї — сеї ночи шукали чогось при помочи сьвічки під шафою. Я слїдив дальше і при помочи моеї електричної лямпи мав більше щастя як мій попередник, котрому пильно було і котрий потїшав ся тим, що той предмет ніхто не знайде, а на всякий случай не будуть єму приписувати великої ваги. То був отсей звичайний ґузик. Кравець добрягa лишив на нім свою адресу. „В. Гендрінґ, Бродве 64, Ню Йорк". Властитель одїня прийшов з Америки і мав на собі сіре одїнє, бо кусник нитки, що ще держала ся ґузика, був ясно сірий. Отже видите, яким простим способом, при помочи трохи щастя удало ся менї то вислїдити, що я вам міг розповісти про пана Девіса. Але ви мусите більше про него знати. Отже будьте ласкаві і розкажіть нам докладнїйше.

— Дуже охотно, мій пане. Вибачте мені мою недовірчивість; я не уважав би був то за можливе. Пана Девіса поручили нам були може яких три місяцї тому назад з Бостону, тамошна фірма „Джером і С-ка".

Буква Д; переписку з тим домом вів очевидно пан Гельфорд.

(Дальше буде).

рублів і взяв єї собі за жінку, але що она була жидівка, то він жив з нею через 15 літ лиш в цивільнім супружестві, аж перед трома роками, коли она перейшла на православну віру повінчав ся з нею. Так жили они щасливо, аж перед роком з'явив ся злий дух в особі ґенерала Пістолькорса, того, що продавши перед кількома роками свою жінку за міліон рублів вел. кн. Павлови, зробив собі сумну славу. Хоч 52-літний Андреєв досить виразно заказав Пістолькорсови бувати в єго домі, то все-таки старав ся сей заходити до дому міліонера, коли єго не було дома. Коли пані Андреєва виїхала була за границю, здає ся, що до неї прилучив ся був також і Пістолькорс, бо Андреєв підозріваючи жінку о то, посварив ся онгоди з нею і підчас сварки вхопив за лежачий на столі фіньский штилет та вбив єго в само серце жінці, котра лише що перед кількома днями вернула була щаслива і весела з заграниці. Убивши жінку, задзвонив на слугу і казав дати знати на поліцию, котра зараз і явила ся, але зі взгляду на суспільне становище убийника не арештовала, хоч він не хотів нічого зізнавати. Лиш свою тринайцятьлітну доньку просив, щоби она при судовій розправі розповіла всю правду що до сеї родинної драми. Як щедрими дарунками наділяв Андреєв свою жінку, можна пізнати по тім, що пані Андреєва день перед єї убитєм з'явила ся була на поліциї і дала знати, що она на проході в т. зв. літнім городі загубила якусь окрасу з 57 перел вартости 50.000 К. Коли відтак поліция по єї убитю переводила ревізию, знайшла між єї річами не менше лиш десять иньших подібних окрас, з котрих кожда мала два рази так велику вартість як тота загублена.

— **Американьский дотеп.** Стара муха з матерною печаливостию доглядала своі донечки Фіпку і Мінку, що лише що недавно прийшли були на сьвіт. Одного дня сказала Фіпка до матери: Чи можна мені сісти на оп тім цукорку, що виджу у цукорника. — А вжеж що можна! сказала стара муха. Фіпка покоштувала цукорка і згинула на місци; цукорок був затроєний, походив з фабрики цукорничого трусту. — Ах! — голосила Мінка — не забуду ніколи тої страшної науки і буду стерегти ся ласощів. Як розумна дитина сіла на кусник хліба. Але ледви що єго покоштувала, як і зараз погибла. Хліб був затроєний; він походив з пекарні пекарского трусту. Матір по смерти обох доньок мало з розуму не зійшла; з туги за ними постановила відобрати собі житє і сіла на папери для мух. Але хоч і як ссала, нічо їй не стало ся і була здорова, бо троячий папір на мухи був виробом трусту для сего промислу.

† **Помер** Нестор Яворовский, урядник „Дністра", у Львові, дня 9 с. м., в 41-ім році житя.

Телєґрами.

Відень 10 вересня. З причини роковин смерти бл. п. Цісаревої Елисавети, Є. Вел. Цісар удав ся нині до церкви Капуцинів і побув там якийсь час коло домовини. Пізнїйше прибули там иншї члени Двору.

Опава 10 вересня. Вчера в день відкритя ческої вистави рільничої прийшло в одній з підміских громад до стички молодих людий, Чехів з Німцями. В ческій „Бесїдї" вибито кілька шиб. До поважнїйших розрухів не прийшло.

Відень 10 вересня. В виду донесень одної з віденьских часописий, мов би в Дубровнику (Раґузї) з причини народностної суперечки межи ческими а угорскими вояками прийшло до бійки, підчас котрої одного вояка застрілено, довідує ся бюро кореспонденцийне зі сторони войскової, що згадана суперечка була ще перед 14 днями в місцевости Поль'іце в Герцеґовинї, а прийшло до неї з причини глоти при кантинї. Донесенє то єсть отже як що до причини так і що до місця і часу неправдиве.

Краків 10 вересня. (Прив. тел.) Głos Nar. доносить, що п. Пашковский, редактор Dzien. Kijowsk., перебуваючий в Закопанім, одержав телеґрафічне повідомлене із своєї маєтности під Бердичевом, що вибухли там розрухи селяньскї. Депеша доносила, що селяни спалили цїлий добуток п. Пашковского, порозбивали машини рільничі і поубивали худобу. П. Пашковский від'їхав сейчас до Кракова а звідси в сторону як до Львова.

Будапешт 10 вересня. Професор університету і управитель інститута Пастера, Андрій Гедеш, помер в заведеню божевільних.

Берлин 10 вересня. До бюра Вольфа доносять з Варшави: З Сєдлец доносять, що розрухи тревали там цїлу недїлю. Войско острілювало доми аж до півночи. Звиш 40 людий убито а богато зранено. Кілька домів підпалено. Зареквіровано войско з иньших місцевостий. Приступ до міста замкнений. Ходить також чутка о погромі і рабунках.

Берлин 10 вересня. До бюра Вольфа доносять з Варшави під датою 9 с. м.: Ниві незвістний чоловік застрілив на ул. Хмельній якогось урядника поліцийного.

Петербург 10 вересня. (П. А.) Вирок суду военного засуджуючий виновницю замаху на ґенерала Мініна, іменем Конопляннікова, на смерть через повішенє затверджено і сеї ночи єго виконано.

Петербург 10 вересня. В Камишині (саратовскої ґуб.) в виду браку войска, котре вислано до Николаєвска для здушеня розрухів, товпа намагала ся увільнити арештованих. Прийшло до розрухів, підчас котрих знищено проводи телеґрафічні і телефонічні.

Петербург 10 вересня. В Сєдльцах передвчера вечером революционїсти почали стріляти на войско в ріжних улицях. Всї доми, з котрих стріляно, войско острілювало.

Петербург 10 вересня. Цар призволив на приготовляючі роботи до будови амурскої зелїзницї з Покровска, від місця, де спливають ся ріки Шилка і Арґун аж до Хабаровска.

Тифліс 10 вересня. Прийшло тут знову до розрухів вірменьских; 2000 осіб, прибувших з Перзиї напало на якесь вірменьске село і хотїло єго знищити, але напастників відперто.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2 45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6 10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. зелізниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові.

Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

Платить **4%** **від вкладок**; приймає і виплачує вкладки кождого дня, крім неділь і сьвят.

Удїляє позички на 6% на гіпотеку або за поруку; дає більші позички парцелянтам на купно землї; сплату гіпотечних позичок розкладає до 15 лїт; при 30 ратах піврічних виносить рата на капітал і процент разом 5 кор. від 100 кор.

Позички можуть дістати тільки члени; яко член може приступити тільки член Товариства обезпеченє „Днїстер“.

Дивіденда від удїлів членьских виносить все 6%.

Вкладки можуть вкладати також нечлени.

Стан фондів Тов. кредит. „Днїстер“ з днем 31-го грудня 1905:

Вкладки . . .	**2,072.928 К**	**Фонд резервовий .**	**30.288 К**
Позички удїлені .	**2,042.615 К**		
Удїли членьскі . .	**162.127 К**	**Цїнні папери і льокациї**	**257.963 К**

З чистих зисків удїлив „Днїстер“ на церкви, бурси і иншї добродїйнї цїли вже над 40.000 кор.

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) з власних пасік 5 клг. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневіч, ем. учит.

Іванчани п. л.

БІЛЕТИ ЇЗДИ

на всі зелізниці

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелізниць держ. Ст. Соколовского,

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).